

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

ítélete

Az ügy száma: Kfv.IV.35.016/2021/6. szám

A tanács tagjai: Dr. Balogh Zsolt, a tanács elnöke, Dr. Horváth Tamás előadó bíró, Dr. Kiss Árpád Lajos bíró

A felperes: Kft.
(3.....szám alatti székhelyű)

A felperes képviselője: Csetneki Ügyvédi Társulás, dr. Csetneki Attila ügyvéd
.....)

Az alperes: Magyar Államkincstár Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Igazgatósága
(.....)

Az alperes képviselője: dr. Molnár Dániel kamarai jogtanácsos

A per tárgya: állami támogatás felhasználásának jogszerűsége

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A felülvizsgálni kért jogerős határozat: Miskolci Törvényszék 102.K.700.896/2020/8. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria

- a Miskolci Törvényszék 102.K.700.896/2020/8. számú ítéletét hatályon kívül helyezi, valamint az alperes BOR-ÁHI/1081-13/2018. sz. határozatával kijavított BOR-ÁHI/1081-13/2018. sz. határozatát megsemmisíti, és az alperest új eljárás lefolytatására kötelezi;
- kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 150.000 (egyszázötvenezer) forint elsőfokú és 340.200 (háromszáznegyvenezer-kettőszáz) forint felülvizsgálati eljárásban felmerült költséget;

- megállapítja, hogy a feljegyzett 30 000 (harmincezer) forint kereseti és 70 000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A (a továbbiakban: intézmény) a salgótarjáni telephelyén és a miskolci székhelyén állami támogatás igénybevételével oktatási tevékenységet végzett. A felperes (mint intézményfenntartó) jóváhagyásával az intézmény a vizsgált oktatási feladat ellátását térítési díj fizetéséhez kötötte 2016/2017. és 2017/2018. tanévben. A felperes a 12/2018. (III. 16.) számú határozatával a tanulói jogviszony folyamatosságának biztosítása érdekében átvállalta a határozata mellékletében szereplő tanulók esetében a térítési díj megfizetését.

[2] Az alperes a 2017. január 1. napjától 2017. december 31. napjáig terjedő időszakra elszámolt támogatások igénybevételének szabályszerűsége és felhasználásának jogszerűsége tárgyában ellenőrzési eljárást indított a székhelyintézmény vonatkozásában a nevelő-, oktató munkát közvetlenül segítők száma – rendszergazda támogatás –, míg a telephelyet illetően a pedagógus munkakörben és a nevelő-oktató munkát közvetlenül segítő munkakörben foglalkoztatottak után járó átlagbér alapú támogatás –.....oktatás – esti oktatás munkarendje tekintetében.

[3] Az alperes a BOR-ÁHI/1081-13/2018. sz. alatt, 2018. december 3. napján hozott határozatot. A felperes, mint nem állami köznevelési intézmény, fenntartó terhére eszerint a pedagógus munkakörben és a nevelő-oktató munkát közvetlenül segítő munkakörben foglalkoztatottak után járó átlagbér alapú támogatás – Gimnáziumi oktatás – esti oktatás munkarendje szerinti jogcímen igénybe vett támogatás vonatkozásában az alperes Ft. összegű finanszírozási különbözetet állapított meg. Ezen összeg, valamint ennek 2018. december 3. napjáig felszámítottFt igénybevételi kamata, mindösszesenFt megfizetésére a felperest kötelezték. Az alperes észlelte, hogy határozata rendelkező részében számítási hibát vétett, a felperest terhelő összes fizetési kötelezettség összegét tévesen jelölte meg, ezért a BOR-ÁHI/600-3/2018. sz., 2019. január 25. napján kelt határozatával a BOR-ÁHI/1081-13/2018. sz. határozatát kijavította, a fizetendő összeget 20.07.....Ft-ra módosította.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

[4] A döntéssel szemben előterjesztett keresetében felperes a határozat megváltoztatását kérte akként, hogy a hátrányos megállapítások és azok jogkövetkezményei törlésre kerüljenek. A felperes álláspontja szerint a térítési díj fenntartó által történő átvállalása a fenntartó kompetenciájába, belső döntési jogkörébe tartozik, amelynek megalapozottsága, szükségszerűsége kívül esik a támogatás igénybevételének jogszerűségére vonatkozó

ellenőrzési eljárás keretein. A felperes eljárási jogsértésként jelölte meg azt, hogy alperes nem tett eleget a tényállás tisztázási kötelezettségének, melyet az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (továbbiakban: Ákr.) 62. §-a rögzít.

[5] Az alperes védiratában a kereset elutasítását kérte. Az alperes hangsúlyozta, hogy azon tanulókat nem vették figyelembe a létszám számítás során, akiknek a tanulói jogviszonya nem állt fenn a térítési díj átvállalása és átutalása időpontjában. Azon tanulókat sem, akik valamely hónap tekintetében nem fizették meg a tanulói jogviszonyuk idejére a térítési díjat, illetve azokat, akik részéről történt ugyan térítési díj fizetés, azonban a befizetések a főkönyvi nyilvántartásban a helyszíni ellenőrzés során bemutatott, 912. sz. főkönyvi számra vonatkozó tételes forgalmi naplóban nem szerepeltek, tekintettel arra, hogy ezen tanulók esetében sérült a számviteli szabályok valódiságának az elve. Az e körben érintett tanulók esetében a felperes főkönyvi nyilvántartása és/vagy a térítési díj befizetéséről készült analitikus nyilvántartása nem tartalmazott az érintett hónapokra vonatkozó befizetést.

Az elsőfokú bíróság jogerős ítélete

[6] A Miskolci Törvényszék 102.K.700.896/2020/8. számú, 2020. október 15-én kelt ítélete szerint a felperes kereste nem megalapozott.

[7] A bíróság szerint a fenntartó olyan esetben is átvállalta a térítési díj megfizetését, amikor a tanulói jogviszony már megszűnt. Ezzel összefüggésben kiemeli a bíróság, hogy 2016/2017. tanévben 80 fő esetében a hallgatói jogviszony megszűnése a tanulók óralátogatási mulasztása okán következett be. Fontos hangsúlyozni azt is, hogy abban az esetben, amikor egy tanuló húsz óránál többet mulaszt igazolatlanul, a jogviszonya a jogszabály erejénél fogva szűnik meg a 20/2012. (VIII. 31.) EMMI rendelet (a továbbiakban: EMMI rendelet) 143. § (9) bekezdése alapján. Nem vitatott, hogy az iskolának csak félévenként kell összesítenie az igazolatlan mulasztásokat az EMMI rendelet 143. § (7) bekezdése értelmében és ennek alapján kell megállapítania a tanulói jogviszony megszűnését, azonban a bíróság álláspontja szerint ilyen esetben az iskola az intézkedésében csak megállapítja a jogviszony megszűnését a 20. igazolatlan óra bekövetkezése időpontjára utaló hatállyal és nem a jogviszony megszüntetéséről hoz döntést.

[8] Mindez azért kiemelt jelentőségű, mert a hivatkozott 80 tanuló jogviszonyát a felperes 2017. augusztus 31-én szüntette meg, azonban a tanulók az igazolatlan hiányzás maximális óraszámát már 2017. január–február hónapjában elérték. Ilyen tényállás mellett a jogszabály erejénél fogva megszűnt tanulói jogviszony folyamatosságának biztosítása érdekében nincs helye az utólag hozott fenntartói határozattal a térítési díjak visszamenőleges megfizetésével mintegy feléleszteni a megszűnt tanulói jogviszonyokat, hogy ezáltal jogosulttá váljon felperes (időarányosan a jogviszony megszüntetéséig) ezen tanulók esetében az állami támogatásra.

[9] A bíróság kiemelte, hogy helytállóan hivatkozott alperes arra, hogy a nemzeti köznevelésről szóló törvény végrehajtásáról szóló 229/2012. (VIII. 28.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm. rend.) 37/L. § (1a) bekezdésében foglalt év közbeni megszűnés nem a tanulói jogviszony év közbeni megszűnése esetén írja elő az arányosítást, hanem a feladat, vagy intézmény év közbeni megszűnése esetén. Ez egyértelműen levezethető a

jogszabályhely nyelvtani értelmezéséből és logikai felépítéséből, hiszen a fenntartó a Korm. rend. 37. § (1) bekezdése alapján köznevelési intézményi, feladatellátási helyek szerint történő, valamint fenntartói szinten összesített módon számol el az államkincstári igazgatóságnak.

[10] A bíróság azon pénztári befizetések tekintetében, amelyek a bemutatott főkönyvi nyilvántartásban nem szerepelnek, utalt a Kúria következetes joggyakorlatára, mely az állami támogatások felhasználásának jogszerűségével összefüggésben egyértelműen azt mondja ki, hogy a normatíva felhasználásához kapcsolódó törvényi és egyéb jogszabályi előírások kógens jellegűek (Kfv.IV.35.567/2015./7.) és a fenntartónak az adminisztratív tartalmú jogszabályi követelményeknek is meg kell felelniük.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[11] Az ügyben a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, amelyben kérte az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését és az eljáró bíróság új eljárásra utasítását. Jogszabálysértésként a Korm. rendelet 37/L. § (1) és (1a) bekezdését, 37/C. § (1) – (2) bekezdését és a 37/F–37/K. § rendelkezéseit; az EMMI rendelet 143. § (7) bekezdését és az Alaptörvény 28. cikkét jelölte meg.

[12] Álláspontja szerint a Korm. rend. 37/L. § (1) bekezdését és (1a) bekezdését akként kell értelmezni, hogy az a tanulói jogviszony év közbeni megszűnésére, ezáltal az időarányosítás megengedhetőségére vonatkozóan tartalmaz előírást, nem pedig a feladat, vagy az intézmény év közbeni megszűnéséről, és az azzal kapcsolatos arányosításról rendelkezik. Erre figyelemmel azon tanulók, akiknek térítési díját a felperes átvállalta és rendezte, időarányosan figyelembe vehetők, azon időpontig, míg jogviszonyuk meg nem szűnt. Az EMMI rendelet 143. § (7) bekezdése értelmében kötelezően egyébiránt félévente kell az igazolatlan mulasztásokat összesítenie. A felperes szerint az ítélet és az alperesi határozat tévesen értelmezte az irányadó jogi szabályozást, amikor is a 2017/2018-as tanév 2017. szeptember 01. és 2017. december 31. közötti időtartamának vizsgálatakor a 2018. január havi térítési díj fizetését is vizsgálta.

[13] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte. Álláspontja szerint a Korm. rend. 37/L. (1a) bekezdése szerinti rendelkezés nem a tanulói jogviszony év közbeni megszűnésére vonatkozik. Az intézmény szabályzata alapján a térítési díjak részletfizetési határideje a következő hónap 10. napja, ezért jogosan vizsgálhatta a 2018. január hónap befizetéseit is.

A Kúria döntése és jogi indokai

[14] A felülvizsgálati kérelem érdemben megalapozott, a felülvizsgálati ellenkérelem érdemben nem megalapozott. Minderre tekintettel a Kúria a bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte és alperes határozatát megsemmisítette, és az alperest új eljárás lefolytatására kötelezte.

[15] A közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 115. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó 108. § (1) bekezdése szerint a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelem, a csatlakozó felülvizsgálati kérelem és a felülvizsgálati ellenkérelem keretei között vizsgálja felül. A Kp. 85. § (1)–(2) bekezdése alapján a bíróság a közigazgatási tevékenység jogszerűségét a közigazgatási tevékenység megvalósításának időpontjában fennálló tények alapján vizsgálja.

[16] Jelen eljárásban a felülvizsgálati kérelem alapján a Kúriának a költségvetési támogatás felhasználásának szabályosságát vizsgáló eljárás jogszerűségéről kellett döntenie.

I.

[17] A Kúria értelmezése szerint jelen ügyben az első kérdés a támogatás elszámolásának módja. A Magyarország 2017. évi központi költségvetéséről szóló 2016. évi XC. törvény (továbbiakban: Kvtv.) 40. § (1) bekezdés a) pontja alapján az Országgyűlés a köznevelési feladat ellátására átlagbéralapú támogatást állapít meg a nevelési-oktatási, valamint pedagógiai szakszolgálati intézményt fenntartó nemzetiségi önkormányzat, az egyházi és magán köznevelési intézmény fenntartója részére az általuk fenntartott nevelési oktatási intézményben a nevelő oktató munkát közvetlenül segítő munkakörben foglalkoztatottak után a 7. melléklet I. pontjában meghatározott jogosultak után, az őket megillető mérték szerint.

[18] A Kvtv. 7. melléklet I. 5. a) pontja alapján a finanszírozott pedagóguslétszám és a nevelő-oktató munkát közvetlenül segítő munkakörben foglalkoztatottak létszámának megállapításához szükséges az ellátott tanulók létszámának meghatározása. A Kvtv. 7. melléklet VI. Kiegészítő szabályok 7. pontja alapján a támogatások igénybevétele és elszámolása a köznevelési statisztikai adatokra és az azt megalapozó tanügyi okmányokra, vagy a támogatást megalapozó egyéb okmányokra, analitikus nyilvántartásokra épül.

[19] A Kvtv. 7. melléklet VI. Kiegészítő szabályok 14. pontja alapján, ha a tanulónak térítési díjat kell fizetnie, az átlagbéralapú támogatás és a működési támogatás megállapításánál és az arról történő elszámolásnál a tanuló akkor vehető figyelembe, ha az iskola, a kollégium előírta és beszedte azt, függetlenül attól, hogy az adott köznevelési intézmény, valamint fenntartója állami feladatellátásban részt vesz vagy sem. A Kvtv. 7. melléklet VI. Kiegészítő szabályok 25. a) pontja alapján a támogatások a tényleges gyermek-, tanulólétszám szerinti elszámolására a költségvetési évet követő év március 31-éig kormányrendeletben meghatározott módon kerül sor.

[20] A Korm. rend. 37/L. § (1) bekezdése szerint a fenntartó *a 37/C. § (2)-(3) bekezdése szerinti létszámadatok* alapján igénybe vett támogatásokkal – a 37/C. § (2) bekezdés a) pont ab) alpontja kivételével – a tényletszám adatok figyelembevételével, a kincstár és a miniszter által közösen meghatározott és a kincstár honlapján közzétett adatlapon köznevelési intézményi, feladatellátási helyenkénti, valamint fenntartói szinten összesített módon számol el.

[21] A Korm. rend. 37/C. § (2) bekezdése pedig egyértelműen rögzíti, hogy a kérelmet az átlagbér alapú támogatásra vonatkozóan nevelési-oktatási intézmény esetében *a tárgyévet*

megelőző év október 1-jei gyermek, tanulói ténylétszám, valamint a tárgyév október 1-jei becsült gyermek, tanulói létszám alapján kell benyújtani. A módosítási lehetőség is meghatározott bázisidőponthoz kötött a (4) bekezdés szerint. Látható ebből, hogy az elszámolás alapja a tanulói létszám meghatározott időpontban fennálló mértéke. A tanulói jogviszonyok keletkezése vagy megszűnése időpontja ennél pontosabb meghatározásának finanszírozási szempontból tehát közvetlen elszámolási következménye nincs.

[22] A Kúria ezért nem ért egyet az alperessel, aki a támogatás számítási alapjaként nem vette figyelembe a Korm. rend. 37/L. § (1) bekezdésében szerepelő utalást a 37/C. § (2)-(3) bekezdésre, továbbá az elsőfokon eljáró bírósággal, amennyiben nem követve az utóbbi jogszabály előírását, megítélését kizárólag az utalást mellőző jogszabályi rendelkezési tartalomra alapította.

II.

[23] Az ügyben a lefolytatott eljárások során előtérbe került másik vitakérdés, amit a felek a támogatás alapját adó bázisidőpontnál jobban középpontba állítottak, *a támogatás alapegységét adó tanulói jogviszony értelmezése.*

[24] A felperes álláspontja szerint, ha időközben a tanuló jogviszonya megszűnik, úgy azon tanulót az egész tanévre vonatkozó támogatás elszámolásakor arányosan kell figyelembe venni. A Korm. rendelet 37/L. § (1a) bekezdésében foglalt rendelkezés felfogásában a tanulói jogviszony évközbeni megszűnésére vonatkozik.

[25] Az értelmezéshez a szakasz bekezdéseinek szövegösszefüggésére figyelemmel kell lenni. A Korm. rend. 37/L. § (1) bekezdése szerint a fenntartó a 37/C. § (2)-(3) bekezdése szerinti létszámadatok alapján igénybe vett támogatásokkal – a 37/C. § (2) bekezdés a) pont ab) alpontja kivételével – a ténylétszám adatok figyelembevételével, a kincstár és a miniszter által közösen meghatározott és a kincstár honlapján közzétett adatlapon köznevelési intézményi, feladatellátási helyenként való, valamint fenntartói szinten összesített módon számol el a MÁK igazgatóságának. Ugyanezen jogszabályhely (1a) bekezdése szerint az évközbeni megszűnés elszámolása időarányosan történik, a támogatás a megszűnés hónapjának utolsó napjáig illeti meg a fenntartót. A fenntartó az igénybe vett költségvetési támogatással a tárgyév augusztus 31-éig történő megszűnés esetén az előző év október 1-jei ténylétszám, a szeptember hónapban történő megszűnés esetén a tárgyév szeptember 1-jei létszám, október 1-jét követő megszűnés esetén a tárgyév októberi 1-jei ténylétszám alapján számol el.

[26] A Kúria a két bekezdés együttes értelmezése alapján nem ért egyet a felperesi felfogással, ugyanis a fenti rendelkezések az intézmény év közbeni megszűnése esetére szólnak. A két bekezdés összefüggéséből ugyanis kiderül, hogy azok egyaránt az intézményre vonatkoznak. Az év közbeni megszűnés nem a tanulói jogviszony megszűnése esetére, hanem a fenntartó, vagy a fenntartó által működtetett intézmény által ellátott, költségvetési támogatásból finanszírozott feladat év közben történő megszűnése esetére írja elő az arányosítást. Ennyiben tehát az elsőfokú bíróság megállapítása megalapozottnak tekinthető.

[27] Az alperes, és vele egyezően az elsőfokú bíróság ezek után azonban nem az előbbieken kifejtett bázisidőponthoz igazodóan, hanem a tanulói jogviszonyok összessége mindenkor állása alapján tartotta meghatározhatónak az éves támogatásra való jogosultságot. Eszerint viszont a fenntartó olyan esetben is átvállalta a térítési díj megfizetését, amikor a tanulói jogviszony már megszűnt. A tanulói jogviszony folyamatosságának fenntartása érdekében történő fenntartói átvállalással összefüggésben az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a felperes a 2018. március 16-án kelt 12/2018. (III.16.) számú fenntartói határozatban – a mellékleteként csatolt listán szereplő tanulók vonatkozásában – a tanulói jogviszony folyamatosságának biztosításra hivatkozással döntött a térítési díjfizetési kötelezettség átvállalásáról.

[28] A felperes másodlagos érve ezzel a felvetéssel szemben viszont már helytálló, mikor is a Korm. rend. 37/C. § (2) bekezdése alapján hivatkozva, hogy a kérelmet az átlagbér alapú támogatásra vonatkozóan nevelési-oktatási intézmény esetében a tárgyév megelőző év október 1-jei gyermek, tanulói létszám, valamint a tárgyév október 1-jei becsült gyermek, tanulói létszám alapján kell benyújtani.

[29] A Kúria szerint tehát a felperes helytelenül értelmezte a Korm. rend. 37/L. § (1a) bekezdését, amire az alperes és a bíróság helyesen mutatott rá. Az utóbbiak azonban szintén tévedtek ugyanezen szakaszok tartalmát illetően, amikor azt nem bázisidőponthoz, hanem a tanulói jogviszonyok mindenkor aktuális állapotához kötötték. A Korm. rend. 37/L. § (1) bekezdésének a 37/C. § (2)-(3) bekezdését negligáló értelmezése az ügyben ekként nem alkalmazandó jogszabályhelynek minősül. A Kp. 115. § (2) bekezdése és 99. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó 85. § (3) bekezdés b) pontja szerint a Kúria ezért hivatalból veszi figyelembe a közigazgatási cselekménynek az ügyben nem alkalmazandó jogszabályi rendelkezésre alapítását.

III.

[30] Az ügyben szereplő harmadik kérdés a tanulói jogviszony folyamatosságának akként való megítélése, hogy annak van-e valamilyen közvetlen összefüggése a támogatásra jogosultsággal? Megállapítható, hogy a megszűnt tanulói jogviszony értékelése általában jogos. A 2018. március 16-án kelt 12/2018-as fenntartói határozattal felperes átvállalta a tanulók térítési díját, azonban ez önmagában valóban nem eredményezheti azt, hogy az állami támogatás elszámolása során ezeket a tanulókat automatikusan figyelembe kell venni, függetlenül attól, hogy jogviszonyuk fennállt-e vagy sem. Az állami támogatás elszámolása során valamennyi, a jogszabályokban előírt feltételnek meg kell, hogy feleljen a fenntartó, így megszűnt tanulói jogviszony esetén nem illetheti meg az állami támogatás.

[31] A nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CXCV. törvény (továbbiakban: Nkt.) 53. § (4) bekezdése szerint megszűnik a tanuló tanulói jogviszonya – a tanköteles tanuló kivételével – ha az iskola kötelező foglalkozásairól a jogszabályban meghatározott időnél igazolatlanul többet mulasztott.

[32] Az EMMI rendelet 143. § (7) bekezdése alapján az iskolának dokumentálnia kell a tanuló tanórai foglalkozásokon való jelenlétét, távolmaradását, távolmaradásának indokát, továbbá a távolmaradás igazolását. Az iskola félévenként összesíti azonban az igazolatlan

mulasztásokat, és ennek alapján állapítja meg, hogy melyik tanulónak szűnik meg a tanulói jogviszonya. Ugyanezen jogszabályhely (8) bekezdése alapján az iskolának a tanítási év megkezdésekor írásban tájékoztatnia kell a felnőttoktatásban részt vevő tanulót arról, hogy az adott évfolyam adott félévében, az adott osztályban hány tanítási órát szervez az iskola. A tájékoztatásnak ki kell terjednie a mulasztások jogkövetkezményeire. A (9) bekezdés mondja ki, hogy megszűnik a tanuló tanulói jogviszonya, ha a szorgalmi időszakban húsz tanóránál többet mulasztott igazolatlanul.

[33] A Kúria szerint az előbbi (9) bekezdést nem lehet a (7) bekezdéstől elszakítottan értelmezni. Ha ugyanis a (9) bekezdést a bírói ítélet [43] szöveges bekezdésében foglalt indokolásnak megfelelően jogszabály erejénél fogva előálló (ipso iure) következményként értelmezzük, akkor a (7) bekezdés tartalma kiüresedhet. Az ítélet szerint a féléves összesítés során csak megállapításra kerül a jogviszony megszűnésének jogi ténye. Ez azonban logikátlan lenne, finanszírozási szempontból különösen is, hiszen a megengedettnél többet mulasztó tanulónak is van költsége, egyebek között éppen a szóban forgó támogatás tekintetében releváns, oktatói létszám legalább félév elején való lekötése folytán. Az az értelmezés ezért feltétlenül észszerűbb, hogy az összesítés alapján megállapított jogviszonymegszűnés szempontja a húsz tanóránál több igazolatlan mulasztás a félév során.

[34] Mindazonáltal, ha a tanulói jogviszonyt esetlegesen nem megfelelően bizonylatolták, akkor erre kellett volna hivatkozni az alperesnek eljárásában, és – ha így volt – ezt kell szankcionálás alapjaként hivatkozni, nem pedig a támogatási jogalapot magát kétségbe vonni, ami alapesetben az előbbiekből kifejtettek szerint bázisidőponthoz kötött.

IV.

[35] Az ügyben további vitatott kérdés, hogy jogszerű volt-e a 2017. január 1–2017. december 31. időszakra szóló ellenőrzés kiterjesztése 2018. januárjára. Tekintve, hogy a térítési díjfizetési szabályzatok szerint részletekben történő fizetés esetén a térítési díj utólag, a tárgyhónapot követő hónap 10. napjáig fizetendő, ezért a vizsgált időszak utolsó hónapjára, azaz a 2017. év december hónapjára eső térítési díjat 2018. január 10. napjáig volt lehetőségük a tanulónak megfizetni. A tanulók által a térítési díj félévenkénti fizetés esetén egy összegben október 15. és március 15. napjáig, vagy részletekben történő fizetés esetén utólag, minden hónap 10. napjáig fizetendő. Az időszakkal való összefüggés alapján a Kúria szerint ez a kiterjesztés nem vitatható. Már csak azért sem, mert ez nem jelenti magának az időszaknak a differenciálatlan kiterjesztését. Az ellenőrzési időszakokkal való szoros összefüggés okán viszont értelemszerűen kell lennie lehetőségnek a vizsgált körülmények teljes körének áttekintésére és értékelésére.

[36] Összességében a Kúria a fentiek alapján a felülvizsgálati kérelmet érdemben megalapozottnak találta. Az elsőfokú bíróság ítéletét ezért a Kp. 121. § (1) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte, továbbá a Kp.115. § (2) bekezdése nyomán alkalmazandó 92. § (1) bekezdés d) pontja alapján az alperes határozatát megsemmisítette, és az alperest új eljárás lefolytatására kötelezte.

[37] A megismételt eljárás során a Korm. rend. 37/C. § (2)-(3) bekezdése alkalmazandó az átlagbér-alapú támogatás bázisának meghatározása érdekében. A tanulói jogviszonyoknak

ehhez az EMMI rendelet 143. §-ának megfelelően, továbbá általában is jogszerűen kell fennállniuk. Amennyiben a támogatás felhasználásának jogszerűsége tisztázásához az szükséges, e jogviszonyokkal kapcsolatban az Ákr. 62. § (1) bekezdése szerinti bizonyítási eljárás keretében az esetleges bizonyítékok értékelését kell kiegészítőlegesen elvégezni. Ha jogszerűtlenség ekként nem állapítható meg, akkor a támogatásra való jogosultság nem vitatható.

A döntés elvi tartalma

[38] *Nevelési-oktatási intézmény esetében az átlagbér alapú támogatásra a tárgyévet megelőző év október 1-jei gyermek, tanulói létszámot, valamint a tárgyévi október 1-jei becsült gyermek, tanulói létszámot kell figyelembe venni.*

[39] *A tanulói létszám egységül szolgáló tanulói jogviszony figyelembevételének alapja az, hogy az iskola félévenként összesíti az igazolatlan mulasztásokat, és ennek alapján állapítja meg, hogy melyik tanulónak szűnik meg a tanulói jogviszonya. A megszűnés szempontja a szorgalmi időszakban húsz tanóránál több igazolatlan mulasztás elérése.*

Záró rész

[40] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Kp. 107. § (1) bekezdése alapján, a felek erre irányuló kérelme hiányában, továbbá mert maga sem látta szükségét tárgyalás tartásának, az ügyet tárgyaláson kívül bírálta el.

[41] A felülvizsgálati eljárásban a perköltség a Kp. 35. § (1) bekezdése értelmében alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 83. § (1) bekezdése alapján került megállapításra.

[42] Az alperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 5. § (1) bekezdés a) pontja alapján személyes illetékmentességben részesül. Erre tekintettel a tárgyi illetékfeljegyzési jog alapján le nem rótt, az Itv. 50. § (1) bekezdése szerinti mértékű, a 39. § (3) bekezdés d) pontja és 50. § (1) bekezdés alapján számított és a 62. § (1) bekezdés h) pontja értelmében feljegyzett felülvizsgálati, valamint a kereseti illeték az állam terhén marad.

[43] Az ítélet ellen a felülvizsgálat lehetőségét a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

Budapest, 2021. március 9.

Dr. Balogh Zsolt s.k. a tanács elnöke, Dr. Horváth Tamás s.k. előadó bíró, Dr. Kiss Árpád Lajos s.k. bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő

